

Döwletbaşy - 15 / romanyň dowamy

Category: Kitapcy, Romanlar

написано kitapcy | 23 января, 2025

Döwletbaşy - 15/ romanyň dowamy 12.

Şanazar Beg ýegeni «iş bitirdim» diýip habar edenden soň «ýaşulynyň» edarasyna jaň etdi.

– Bir möhüm waka barada maslahat bar.

«Ýaşuly» oňa edara gelmegem, jaň etmegem gadagan edipdi. Olar köplenç Begiň maşynynda gürleşýärdiler.

– Sen gel onda – diýip, «ýaşuly» sagadyna garady. Ýene on baş minutdan şol öňki ýerde garaş...

Şanazar Beg öňki ýerde gazyk boldy. Emma... «ýaşuly» gelmedi. On minut geçenden soň «ýaşuly» Saglygy saklaýyış ministrliginiň 4-nji uprawleniýesi tarapdan geldi-de, maşyna-da garaman, burçdaky süýşüringtiler kassasyna girdi.

Beg hem onuň yzyndan kassa girdi. Olar baş atyşyp görüşdiler.

– Bagışlaň, ruçkaňyz ýokmy? – diýip, Beg «ýaşula» ýüzlendi.

– Bardyr.

Kassada iki sany rus zenany hyzmat edýärdi. «Ýaşuly» elinde blanka tutup, ruçkasyna garaşan bolup, Beg «hasaplaýyış» blankasynyň yüzüne näme ýazarka diýip garaşyp otyrды.

Beg howlukmaç, ýöne düşnükli edip: «Meniň «köşkde» işleýän ýegenim «Dikmäniň» çagyyna awy goşdy. Häzir şonuň netijesi belli bolmaly. Taýýar bol!» diýip ýazdy.

«Ýaşuly» tolgunmadan ýaňa garört bolan yüzünü sypjyklatdy.

– Haçan?

– Çto? – diýip, kassır aýal özüne nämedir bir zat aýdylýandyry öýdüp sorady.

– Ýok, ruçkam gerek!

– Bärde bar ahyryn ruçka!

– Ine, boldum! – diýip, Beg oňa ruçkasyny uzatdy. – Men öýde garaşýan. Şu gün irden boldy. Giç galsa, ertire čenli.

Spasibo, doswidaniýa...

Ol çykdy-da, maşynyna mündi. Soň hälki kagyzy tüýdüm-tüýdüm etdi-de, agzyna salyp ýagşy çeýnedi. Şondan soň ýarysyny onda, ýarysyny munda taşlady.

Aýly aşama-da garaşman, günorta nahary wagty daýysynyňka geldi. Bolan wakany hetjikläp-hetjikläp gürrün berdi.

– Men-ä şol dermany gaýnap duran çäýnege atdym. İki minutdanam Aýýa ony çäýnege demläp, içeri alyp gitdi.

– Ond-a kaput! – Ol hem begenip, hem tolgunyp – Ond-a, ýegen, ol kaput – diýip, samrady. – Gel, onuň kelemesini bir çöwreli. Ol ylgap baryp, edil aşsamky ýaly edip, saçak düzetdi. Ýene aşsamky şakur-şukurlaryny getirdi.

– Ine, aşsamky habarlarda tutuş respublika jar bolar. Wah, şoňa çenli bir sabyr bereweri, alla jan!..

– Yaşula aýtdyňmy?

– Onda-da nähili aýtma!

– Náme diýdi?

Şanazar Beg sesini çykarmady.

– Hany, ýegen, haýsyny edeli?

Aýly kebşirgije barmagyny uzatdy.

– Hany, bir keýpleri kebşirläli-le.

Şanazar Beg güldi.

– Şahyr bol-a ýegen...

Olar «Habarlara» çenli keýp çekip oturdylar. «Habarlar» olaryň bar keýpini aldy.

– Bäh-ä diýip, Beg keýp çekmeden ýaňa mölerip giden gözlerini gorkuly gyrypyldatdy.

– «İçeri işler ministri Moskwa işe gidýänligi sebäpli» diýdimi? Söwda bilen Taýýarlaýşam aýrypdyr. U-uf! Biziň kökümize palta urlupdyr, ýegen!

«Habarlarda» «Prezidentiň tarpa-taýyn aradan çykmagy» baradaky habaryň bolmazlygy Aýlynyň hem keýpine sogan dogrady. Onuň häliden bări çekip oturan keýpi harama çykdy.

– Ol ölmədimikän-aý?

Beg degirmen daşy asylana dönen ýüzüni galдыrmady.

– Çaýyna şony atanyň bir çynmy?

– Öwlüýä çapsyn, daýy. Ýalan sözlesem, garagym gapylsyn!

Beg agyr oýlara gark bolup oturyşyna:

– Belki, ertire çenli tükgerer – diýdi. – Hany, garaşaly bakaly.

Telefon jyňyrdady. Beg«Ýaşulynyň» hökman jaň etjegini bilýärdi. Ol trubkany göwünsiz gösterdi.

– «Ýaşuly», salawmaleýkim. Haw-waý, bizem «toýa» garaşyp otyrys. Hudaý bizlik bolsa, ertir bolmagam mümkün. Ertire bir garaşaly. – Ol trubka diň saldy. – Men düşündim. «Goňşular» göçüp başlady. Aý, bek öwrenişipdik. Ylaýta-da beýleki şähere göçene aýalymam aglady. Toýumyz, ýasymyz goşukdy-da. – Ol ýene trubka diň saldy. – Bolýar. Toýuň geňeşi gutarman, onda bäri gelem etmeris. «Geňeşem» indi golaýlady-la. Bor, sag bol.

Ol trubkany goýdy-da, agzyny öweldip oturan ýegenine derdini aýtdy.

– «Ýaşuly» ýaman gorkupdyr. «Blokłara» aýt, Köneürgençdäki maslahata çenli başlaryny galдыrmasyňlar» diýýär. Ýegen, seni öýüňe eltip geleýin-de, men olar bilen geplešeýin. Sen «meni öýden kowýar-a» diýme. Dogrusy, men öýde adam bolsa, işläp bilemok.

Aýly tasanjyrap, öýkeli ýagdaýda çykyp gitdi. Romanlar